

aktuell arbetsrätt

MÅNADSRAPPORT JULI 2021

julirapporten innehåller följande domar

- AD 2021 nr 32, som handlar om semesterersättning och krav från en arbetsgivare mot en arbetstagare avseende privata kostnader, s 1
- AD 2021 nr 33, som handlar om lönefordran, s 23
- AD 2021 nr 34, som handlar om medgiven talan vid avskedande, s 35

De Bästa Hälsningar

Tommy Iseskog

Domar från Arbetsdomstolen juli 2021

1. AD 2021 nr 32

Fallet, som handlar om semesterersättning och krav från en arbetsgivare mot en arbetstagare avseende privata kostnader, refereras ingående på vita blad

2. AD 2021 nr 33

Fallet, som handlar om lönefordran, refereras ingående på vita blad

3. AD 2021 nr 34

Fallet, som handlar om medgiven talan vid avskedande, refereras ingående på vita blad

ARBETSDOMSTOLEN

DOM
2021-07-07
Stockholm

Dom nr 32/21
Mål nr B 69/20

KLAGANDE OCH MOTPART

Kamran Heydari, 19770827-0454, Ostindiefararen 14, 417 65 Göteborg
Ombud: advokaten Dan Johansson, Foyen Advokatfirma KB,
Stora Nygatan 33, 411 08 Göteborg

KLAGANDE OCH MOTPART

Empatea AB, 559078-4285, Sankt Pauligatan 13 C,
416 60 Göteborg
Ombud: advokaten Maria Kostas Fägerquist och biträdande juristen
Jon Meltzer, Wistrand Advokatbyrå Göteborg KB, Box 11920,
404 39 Göteborg

SAKEN

semesterersättning m.m.

ÖVERKLAGAD DOM

Göteborgs tingsrätt dom den 8 juli 2020 i mål nr T 12935-18

Tingsrättens dom, se bilaga (uteslutes här).

Bakgrund

Kamran Heydari var anställd hos Empatea AB (bolaget) som vice vd och ekonomiansvarig från det att bolaget startade sin verksamhet i januari 2017 till dess att han lämnade verksamheten i juni/juli 2018, dvs. i ett och ett halvt år. Han var även delägare och styrelsesuppleant i bolaget. Som ekonomiansvarig hade han bl.a. hand om bolagets betalningar inklusive lönehantering samt löpande bokföring.

Kamran Heydari väckte talan mot bolaget och gjorde gällande att han inte hade tagit ut någon semester under sin anställningstid och att bolaget därför var skyldigt att, till honom, betala semesterersättning avseende 53 semesterdagar och allmänt skadestånd för brott mot semesterlagen. Bolaget bestred talan och hävdade att Kamran Heydari hade tagit ut fler semesterdagar än de 53 dagar han tjänat in. Därutöver var tvistigt om parterna träffat en överenskommelse varigenom Kamran Heydari avstått från eventuella krav på semesterersättning.

Bolaget väckte i genkärsmål talan mot Kamran Heydari och gjorde gällande att han var återbetalningsskyldig till bolaget för överföringar han gjort från bolaget till sig själv och för betalning av vissa fakturor han gjort med bolagets medel (sammanlagt 359 358 kr). Tvisten avsåg huruvida de överföringar Kamran Heydari gjort till sig själv utgjort ersättningar för utlägg som han haft för bolagets räkning eller inte samt om de fakturor som betalats med bolagets medel avsett bolagets verksamhet eller inte.

Tingsrätten fann att Kamran Heydari hade tagit ut 16 av 53 intjänade semesterdagar, att han inte fått semestertillägg för någon av de intjänade semesterdagarna och att han inte avstått från eventuella krav på semesterersättning. Tingsrätten förpliktade bolaget att betala ersättning till Kamran Heydari för 37 semesterdagar och för 53 dagars semestertillägg. Tingsrätten avtog yrkandet om allmänt skadestånd för brott mot semesterlagen.

Avseende bolagets talan mot Kamran Heydari fann tingsrätten att Kamran Heydari skulle återbetala 175 401 kr till bolaget avseende överföringar han gjort från bolaget till sig själv, men avtog talan i den delen den avsåg fakturor ställda på bolaget.

Tingsrätten förpliktade bolaget att till Kamran Heydari betala ersättning för en del av hans rättegångskostnader.

Yrkanden

Kamran Heydari har yrkat att Arbetsdomstolen, med ändring av tingsrättens dom, ska bifalla hans vid tingsrätten förda talan, avslå bolagets vid tingsrätten förda talan och tillerkänna honom ersättning för rättegångskostnader med vid tingsrätten yrkat belopp.

Bolaget har yrkat att Arbetsdomstolen, med ändring av tingsrättens dom, ska avslå Kamran Heydaris vid tingsrätten förda talan, bifalla bolagets vid tingsrätten förda talan, dock med ett justerat belopp om sammanlagt 354 702 kr, och befria bolaget från skyldigheten att betala Kamran Heydari för rättegångskostnader vid tingsrätten och i stället förpliktade honom att betala bolagets rättegångskostnader där.

Vardera parten har bestritt motpartens yrkanden och yrkat ersättning för rättegångskostnader i Arbetsdomstolen.

Utredningen m.m.

Målet har avgjorts efter huvudförhandling. Arbetsdomstolen har genom hänvisning tagit del av ljud- och bildupptagningarna av den muntliga bevisningen vid tingsrätten. Parterna har åberopat samma skriftliga bevisning som vid tingsrätten.

Parterna har som grund för och till utveckling av sin talan i Arbetsdomstolen i allt väsentligt anfört detsamma som antecknats i tingsrättens dom samt därutöver tillagt följande.

Bolaget

Tingsrätten har i domen felaktigt angett att bolaget vid tingsrätten gjorde gällande att Kamran Heydari hade semester tolv dagar under juli och augusti 2017. Bolaget gjorde rätteligen gällande att han hade semester 22 dagar under denna period, nämligen den 27, 28 och 31 juli, 1–4 augusti, 7–11 augusti, 14–18 augusti och 21–25 augusti. Tingsrätten har även felaktigt angett att bolaget gjorde gällande att Kamran Heydari hade haft semester i sammanlagt 65 dagar. Det ska rätteligen vara 75 dagar.

Bolaget har inte betalat något semestertillägg till Kamran Heydari. Om Arbetsdomstolen finner att parterna inte ingått en överenskommelse om att Kamran Heydari avstod från krav på semesterersättning, har han rätt till semesterersättning avseende semestertillägg för 53 dagar.

I den del av genkäröålet som avser utlägg är Kamran Heydaris påstående riktigt om att bolaget genom Annicka Lang bad Kamran Heydari att köpa en Canonkamera till bolaget (del av verifikat 523). Varken bolaget eller Annicka Lang har dock kunnat bruka kameran och därför kan kostnaden avseende kameran inte anses vara ett utlägg som Kamran Heydari har haft rätt att ersätta sig för med bolagets medel.

I den del av genkäröålet som avser fakturor frånfaller bolaget ett belopp om 4 656,37 kr (verifikat A7). Bolagets yrkande i denna del justeras därför till 179 301 kr, vilket innebär att bolagets yrkande justeras från sammanlagt 359 358 kr till 354 702 kr (175 401 kr + 179 301 kr).

Kamran Heydari

Det vitsordas att bolaget vid tingsrätten gjorde gällande att Kamran Heydari hade haft semester under 22 dagar i juli/augusti 2017.

Den av bolaget åberopade omständigheten avseende del av verifikat 523 – att varken bolaget eller Annicka Lang har kunnat bruka kameran – omfattas inte av bolagets grund för talan. Kameran köptes till bolaget på begäran av Annicka Lang. Den överlämnades till bolaget i samband med att den köptes och har kommit bolaget till godo.

Domskäl

Bakgrund

Bolaget är verksamt inom vård och omsorg samt inom kompetensförsörjning och kompetensutveckling. Det tillhandahåller bl.a. terapi på vårdhem samt handleder personal inom den sektorn och har bl.a. kommuner som kunder. Bolaget tillhandahåller även personliga assistenter.

Verksamheten startades i januari 2017 av delägarna Kamran Heydari och Annicka Lang. Därutöver var Mikael Stridkvist och Damir Bandic med som delägare från starten. Samtliga delägare hade innan bolaget startade arbetat tillsammans som anställda i ett annat bolag och kände således varandra sedan tidigare.

Bolaget hade inledningsvis tre anställda, nämligen delägarna Annicka Lang, Mikael Stridkvist och Kamran Heydari. Annicka Lang var vd i bolaget. Hon är legitimerad psykolog och hade flera konsultuppdrag för bolagets räkning och forskade därutöver på deltid. Mikael Stridkvist hade ansvar för bl.a. utvecklingsfrågor. Kamran Heydari var som redan sagts, vice vd och ekonomiansvarig. Parterna är överens om att han, utöver ekonomihantering, arbetade med att söka efter bolag att förvärva för bolagets räkning och att ett bolagsförvärv kom till stånd vid årsskiftet 2017/2018 samt att även han hade konsultuppdrag, men oense om i vilken omfattning.

Under början av år 2018 var därutöver Joakim Ohlén anställd i ca sex månader. Han arbetade med it-frågor.

Twisten – talan om semesterersättning

Parterna är överens om att Kamran Heydari under sin anställningstid tjänat in 53 semesterdagar och att han inte fått något semestertillägg för dessa dagar.

Kamran Heydari har gjort gällande att han inte tagit ut några semesterdagar och att han därför har rätt till semesterersättning för 53 dagar och att han i vart fall har rätt till semesterersättning avseende semestertillägg för 53 dagar, eftersom något sådant inte har betalats av bolaget.

Bolaget har i första hand gjort gällande att Kamran Heydari och bolaget i juli 2018 träffade en överenskommelse om att Kamran Heydari inte hade några ersättningskrav på bolaget, inklusive krav på semesterersättning, och därför inte har rätt till någon semesterersättning, inte heller avseende semestertillägg. Kamran Heydari har bestritt att parterna träffat någon sådan överenskommelse.

För det fall Arbetsdomstolen finner att någon överenskommelse inte träffats har bolaget medgett att Kamran Heydari har rätt till semesterersättning avseende semestertillägg för 53 dagar, men bestritt kravet i övrigt. Enligt bolaget har Kamran Heydari tagit ut 75 semesterdagar under sin anställningstid.

Om domstolen skulle finna att Kamran Heydari har rätt till viss semesterersättning, är det tvistigt om han har rätt till allmänt skadestånd för brott mot semesterlagen.

Har Kamran Heydari avstått från krav på semesterersättning?

Parterna är oense i frågan om de den 12 juli 2018, i samband med en överlämning till bolaget, träffade en muntlig överenskommelse varigenom alla mellanhavanden mellan parterna slutligt reglerades, inklusive eventuella krav på semesterersättning.

Arbetsdomstolen instämmer i tingsrättens bedömning att det av utredningen inte kan anses visat att parterna vid det aktuella tillfället slutligt reglerade alla frågor dem emellan, inklusive Kamran Heydaris eventuella krav på semesterersättning.

Semesterersättning avseende semestertillägg

Vid den ovan gjorda bedömningen har bolaget gått med på att betala semesterersättning avseende semestertillägg till Kamran Heydari för 53 semesterdagar eftersom något sådant inte betalats. Om beloppet råder inte tvist.

Har Kamran Heydari rätt till ytterligare semestersättning?

Parterna är oense i frågan om Kamran Heydari under anställningen tagit ut någon av de 53 intjänade semesterdagarna, dvs. om han varit semesterledig i 53 dagar och därmed fått semesterlön dessa dagar.

Om det råder tvist om t.ex. rätt till semesterersättning och huruvida en arbetstagare varit semesterledig eller inte får, som huvudregel anses gälla att det är arbetsgivaren som ska visa att arbetstagaren varit semesterledig. Av AD 1993 nr 116 framgår även att om arbetstagaren varit ledig ankommer det på arbetsgivaren att visa, att arbetstagaren förstått att det varit fråga om semesterledighet.

Förhållandena inom bolaget har dock inte varit de som vanligtvis gäller i ett anställningsförhållande. De enda anställda i bolaget under år 2017 har varit tre av delägarna, Annicka Lang, Mikael Stridkvist och Kamran Heydari. Första halvåret 2018 tillkom ytterligare en anställd. Parterna är ense om att det inom bolaget saknades rutiner eller en formaliserad ordning avseende uttag av semesterledighet. Enligt Annicka Lang och Mikael Stridkvist talade de med varandra om kommande semesterledighet och kom överens om semesteruttag. Enligt Kamran Heydari var så inte fallet.

Kamran Heydari var ansvarig för att löner betalades och såvitt framkommit därmed även ansvarig för att bokföra semesteruttag. Kamran Heydari har uppgett att han inte bokfört semesteruttag för någon av de anställda delägarna. Enligt Annicka Lang och Mikael Stridkvist har de dock haft semester under den aktuella tiden. Annicka Lang har berättat att hon t.ex. var ledig

en längre period när hon var i Guadalupe och att det var självklart att hon då var semesterledig, liksom när hon var tillsammans med Kamran Heydari och dennes familj på Legoland. Arbetsdomstolen finner inte anledning att ifrågasätta Annicka Langs och Mikael Stridkvists uppgifter om att de varit semesterlediga.

Enligt Arbetsdomstolens mening går det mot denna bakgrund inte att, av den omständigheten att det inte finns några dokument som visar bokförda semesterdagar eller lönespecifikationer om uttagna semesterdagar, dra slutsatsen att semesteruttag inte skett såvitt avser även Kamran Heydari.

Annicka Lang och Mikael Stridkvist har även berättat att Kamran Heydari uppgett att det var viktigt för honom att vara ledig när barnen var lediga. Arbetsdomstolen finner inte anledning att heller ifrågasätta den uppgiften.

Arbetsdomstolen gör med beaktande av ovan angivna omständigheter följande bedömning.

Februari 2017

Parterna är överens om att Kamran Heydari var i Stockholm tre dagar under februarilovet 2017 och att familjen var med honom samt att han i vart fall två av dessa dagar inte var ledig. Frågan är om han var semesterledig en av dagarna.

Till skillnad mot tingsrätten finner Arbetsdomstolen genom e-postkorrespondensen mellan Kamran Heydari och Annicka Lang visat att han var semesterledig en av dagarna.

Juli och augusti 2017

Parterna är överens om att Kamran Heydari var i Grekland den 27 juli–10 augusti 2017. Enligt bolaget var han semesterledig hela den perioden, nämligen torsdagen och fredagen den 27 och 28 juli, måndagen–fredagen den 31 juli–4 augusti samt måndagen–torsdagen den 7–10 augusti, dvs. elva dagar. Bolaget har vidare anfört att han därutöver hade semester fredagen den 11 augusti, måndagen–fredagen den 14–18 augusti och måndagen–fredagen den 21–25 augusti, dvs. ytterligare 11 dagar.

Arbetsdomstolen instämmer på de av tingsrätten anförda skälen i tingsrättens bedömning att det är visat att Kamran Heydari hade semester elva dagar den 27 juli–10 augusti 2017 när han var i Grekland.

Såvitt avser perioden den 11–25 augusti 2017 har bolaget enbart framfört ett påstående om att Kamran Heydari var semesterledig, och angett att så borde ha varit fallet eftersom huvudregeln är att en arbetstagare ska ha fyra veckors semester under sommaren. Arbetsdomstolen kan inte genom vad bolaget anfört finna utrett att Kamran Heydari var semesterledig denna period.

Höstlovet 2017

Bolaget har gjort gällande att Kamran Heydari var ledig måndagen–onsdagen den 30 oktober–1 november 2017 för att vara ledig med sina barn.

Arbetsdomstolen delar, på de av tingsrätten anförda skälen, tingsrättens bedömning att det inte är visat att Kamran Heydari hade semester de aktuella dagarna.

Jul och nyår 2017/2018

Bolaget har gjort gällande att Kamran Heydari hade semester 18 dagar i december 2017 och januari 2018, nämligen måndagen–torsdagen den 11–14 december och därefter vid jul och nyår från och med den 18 december 2017 till och med den 9 januari 2018 (dvs. måndagen–fredagen den 18–22 december, onsdagen–fredagen den 27–29 december, tisdagen–fredagen den 2–5 januari och måndagen och tisdagen den 8 och 9 januari).

Parterna är överens om att verksamheten var nedlagd eller att man hade ett juluppehåll perioden den 20 december 2017–9 januari 2018. Kamran Heydari har i första hand gjort gällande att samtliga anställda i bolaget var arbetsbefriade med lön under den perioden. Övriga delägare har i förhör uppgett att det inte var fråga om arbetsbefrielse med lön utan semesterledighet.

Enligt Arbetsdomstolens mening framstår det som främmande att delägarna – bolagsledningen – i den aktuella situationen skulle ha kommit överens om att de skulle vara arbetsbefriade med lön den angivna perioden. Arbetsdomstolen sätter därmed tilltro till uppgifterna om att man var eniga om att ta semesterledigt.

Kamran Heydari har dock invänt att han inte var semesterledig utan kompensationsledig. Parterna är emellertid överens om att alla tre anställda delägarna hade oregrerad arbetstid. Denna arbetstidsreglering synes oförenlig med villkor om formell kompensationsledighet, dvs. att vissa arbetade timmar kunde antecknas och sparas som inarbetade och tas ut vid ett senare tillfälle. Arbetsdomstolen finner således inte visat att Kamran Heydari varit kompensationsledig i stället för semesterledig.

Vad gäller övriga dagar som bolaget har gjort gällande att Kamran Heydari hade semester, den 11–14 samt den 18 och 19 december, saknas det stöd i utredningen för att Kamran Heydari då varit ledig. Utredningen visar i stället att han under denna period arbetat med ett företagsvärv och bl.a. gjort arbetsrelaterade resor till Malmö. Det är således inte visat att han varit semesterledig dessa dagar.

Sammantaget innebär Arbetsdomstolens bedömningar ovan att det är visat att Kamran Heydari hade semester tolv dagar i december 2017 och januari 2018.

April 2018

Bolaget har gjort gällande att Kamran Heydari var semesterledig tre dagar den 25–27 april 2018.

I ett mejl den 24 april 2018 uppger Kamran Heydari att han bestämt sig för att vara ledig resten av veckan. I samma mejl uppger han vidare att han inte skulle avboka viktiga möten för företaget och att han hade ett möte med en leverantör nästkommande dag, dvs. den 25 april. I mejl den 25 april uppger han att han avsåg att planera in en spadag för sig och sin fru på torsdagen eller fredagen, vilket bör avse den 26 eller 27 april. Det finns dock inget i utredningen som styrker eller ens talar för att Kamran Heydari genomförde sin plan om en spadag och han har i förhör uppgett att den inte kom att bli av.

Till skillnad från tingsrätten finner Arbetsdomstolen att bolaget inte lyckats visa att Kamran Heydari varit semesterledig någon dag under den angivna perioden.

Maj 2018

Enligt bolaget hade Kamran Heydari semester i tre dagar den 28–30 maj när han och Annicka Lang med sina familjer var i Danmark och besökte Legoland.

Arbetsdomstolen instämmer i de av tingsrätten anförda skälen och dessa talar med styrka för att Kamran Heydari hade semester de tre aktuella dagarna. Kamran Heydari har uppgett att han talade med en potentiell samarbetspartner och att han attesterade fakturor och gjorde löneutbetalningar. Inget i utredningen, utom hans egna uppgifter, visar att så var fallet. Enligt Arbetsdomstolens mening är det sammantaget visat att Kamran Heydari var semesterledig i tre dagar.

Juni 2018

Parterna är överens om att Kamran Heydari var i Båstad i tre dagar den 25–27 juni då hans son var på fotbollsläger där. Enligt bolaget var Kamran Heydari semesterledig dessa dagar.

Arbetsdomstolen, finner i likhet med tingsrätten, visat att Kamran Heydari var semesterledig de tre aktuella dagarna.

Dagar han varit hos Susanna Carolusson

Bolaget har gjort gällande att Kamran Heydari besökt Susanna Carolusson för terapi för egen del 22 gånger under anställningen samt att han dessa dagar varit frånvarande hela dagen och att han därmed måste anses ha haft semester dessa dagar.

Kamran Heydari har invänt att det inte var fråga om någon egenterapi, utan fråga om konsultationer i arbetet med olika ärenden han hade.

Annicka Lang, Mikael Stridkvist och Damir Bandic har uppgett att de kände till att Kamran Heydari besökte Susanna Carolusson, men att de utgick från att det var fråga om terapi för egen del. Som tingsrätten anförde får det genom intyg av och förhör med Susanna Carolusson anses visat att besöken avsett konsultationer kopplade till verksamheten i bolaget och inte till Kamran Heydari privat. Det är alltså inte visat att Kamran Heydari var semesterledig de aktuella dagarna.

Sammanfattning

Arbetsdomstolen har funnit att bolaget visat att Kamran Heydari varit semesterledig 30 av de 53 semesterdagar som han tjänat in. Han har fått sin månadslön de månader han haft semester och därmed fått semesterlön för dessa 30 dagar. Det återstår då 23 icke uttagna semesterdagar. Bolaget ska för dessa dagar betala semesterersättning till Kamran Heydari avseende semesterlön. Parterna är överens om att semesterlönen per dag är 2 381 kr (50 000 kr/21). För 23 dagar blir semesterersättningen avseende semesterlön därmed 54 763 kr.

Fordran på semesterersättning

Arbetsdomstolen har funnit att Kamran Heydari har rätt till semesterersättning avseende semesterlön med 54 763 kr. Därtill ska bolaget betala semesterersättning avseende semestertillägg för 53 dagar med ostridiga 11 395 kr.

Kamran Heydari har således rätt till semesterersättning med sammanlagt 66 158 kr. Tingsrättens dom ska ändras i enlighet härmed. Om röntan råder inte tvist.

Frågan om allmänt skadestånd för brott mot semesterlagen

Arbetsdomstolen instämmer i tingsrättens bedömning att bolaget inte ska betala allmänt skadestånd till Kamran Heydari för brott mot semesterlagen.

Twisten – bolagets talan om återbetalning

Det är ostridigt att Kamran Heydari under anställningen fört över sammanlagt 961 137 kr från bolaget till sig själv och att av beloppet avsåg 490 000 kr lön. Med avräkning av detta belopp återstår ett överfört belopp

om 471 137 kr. Enligt Kamran Heydari har han haft utlägg för bolagets räkning avseende detta belopp. Bolaget har godtagit att 155 736 kr avsett befo-gade utlägg, men inte i övrigt. Mellan parterna är därmed – efter avräkning med det godtagna beloppet – tvistigt om Kamran Heydari har haft utlägg för bolagets räkning med 315 401 kr.

Parterna är överens om att Kamran Heydari har en lönefordran om 140 000 kr. Med avräkning av denna fordran uppgår bolagets yrkande i denna del till 175 401 kr (315 401 kr minus 140 000 kr).

Bolaget har sammanfattningsvis gjort gällande följande. Kamran Heydari har i sin anställning och genom avtal med bolaget haft tillgång till bolagets bankkonto. Avtalet har inte gett honom rätt att göra uttag för att betala annat än bolagsrelaterade kostnader. Han har trots det olovligen använt bolagets medel för att betala privata utgifter genom att han bokfört privata trans-aktioner i bolagets bokföring och utbetalt motsvarande medel till sig själv. Ett överfört belopp om 315 401 kr svarar inte mot någon fordran som han haft mot bolaget. Transaktionerna har inte utförts med bolagets godkän-nande. Överföringarna, till det angivna beloppet, har därmed saknat rättslig grund. Kamran Heydari är återbetalningsskyldig för varje uttag som inte har haft med bolagets verksamhet att göra.

Bolaget har vidare gjort gällande att Kamran Heydari använt bolagets medel för att betala fakturor som inte avsett bolagets verksamhet. Summan av dessa fakturor uppgår – efter justering i Arbetsdomstolen – till sammanlagt 179 301 kr. Detta belopp skulle alltså, enligt bolaget, inte ha belastat bola-gets verksamhet och fakturorna har inte betalats för bolagets räkning. Kamran Heydari är därför även i denna del återbetalningsskyldig för belopp- en enligt betalda fakturor som inte har haft med bolagets verksamhet att göra.

Kamran Heydari har gjort gällande att samtliga överföringar han har gjort till sig själv, utöver lönebeloppen, svarat mot en fordran han har haft på bolaget för utlägg han har gjort för bolagets räkning. Han har vidare gjort gällande att han inte betalat fakturor med bolagets medel avseende rörelse-främmande eller för honom privata utgifter, utan att han ombesörjt utbetal-ningarna i egenskap av ekonomiansvarig och att samtliga utgifter har varit godkända av bolaget.

Överföringar från bolaget till Kamran Heydari

Utgångspunkter

Parterna är överens om att Kamran Heydari överfört ett belopp om 961 137 kr till sig själv, varav 490 000 kr avsett lön. Det är vidare ostridigt att han överfört det resterande beloppet om 471 137 kr till sig själv vid sju tillfällen.

Enligt bolaget finns det inte hos bolaget kvitton/verifikat hänförliga till Kamran Heydari motsvarande hela det överförda beloppet om 471 137 kr utan enbart motsvarande 359 159 kr. Av dessa verifikat har bolaget godtagit verifikat om 155 736 kr som utlägg i anställningen. Bolagets uppgifter innebär att det, enligt bolaget, därmed saknas kvitton eller handlingar/verifikat i bokföringen avseende ett belopp om 111 978 kr.

Av verifikaten/kvittona, avseende beloppet 359 159 kr, har bolaget i målet gett in verifikat/kvitton uppgående till sammanlagt 111 802 kr. Hos bolaget finns således, enligt bolaget, ytterligare verifikat/kvitton i bokföringen om sammanlagt 247 357 kr, varav – såvitt domstolen förstår bolaget – 155 736 kr godtagits som ersättningsgilla, medan 91 621 kr inte godtagits.

Bolaget har anfört att Kamran Heydari bokfört andras utlägg som sina utlägg, nämligen Annicka Langs kvitton uppgående till ett belopp om 88 313 kr och Joakim Ohléns kvitton om tillhoppa 3 307 kr, dvs. ett sammanlagt belopp om 91 620 kr.

Bolaget har således valt att ge in de kvitton som bolaget menar inte avser ersättningsgilla utlägg för Kamran Heydari, men valt att inte ge in de kvitton som bolaget godtagit. Därutöver saknas det, enligt bolaget, i bokföringen verifikat/kvitton för ett betydande belopp. Bolagets bokföring är inte processmaterial.

Enligt Arbetsdomstolens mening bör vid bedömningen följande beaktas.

Kamran Heydari var ekonomiansvarig och ansvarig för bolagets betalningar och bokföring. För varje affärshändelse ska det som huvudregel, enligt 5 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078), finnas en verifikation. Av 5 kap. 7 § samma lag framgår vidare följande. En verifikation ska innefatta uppgift om när den har sammanställts, när affärshändelsen har inträffat, vad den avser, vilket belopp den gäller och vilken motpart den berör. I förekommande fall ska verifikationen även innefatta upplysning om handlingar eller andra uppgifter som har legat till grund för affärshändelsen samt var dessa finns tillgängliga. I verifikationen ska det ingå ett verifikationsnummer eller annat identifieringstecken samt sådana övriga uppgifter som är nödvändiga för att sambandet mellan verifikationen och den bokförda affärshändelsen utan svårighet ska kunna fastställas.

Arbetsdomstolen kan konstatera att i de verifikat/kvitton som bolaget gett in saknas grundläggande uppgifter som ett verifikat ska ha. Bolaget synes inte heller ha haft någon attestordning. Kamran Heydari har haft tillgång till bolagets bankkonto och därmed kunnat göra utbetalningar till sig själv utan att någon annan i bolaget attesterat/godkänt utbetalningarna. Bolaget har inte heller haft några riktlinjer om utlägg i anställningen, t.ex. vid tjänsteresor eller representation. Parterna är överens om att det inte fanns några regler om traktamenten. Kamran Heydari borde som ekonomiansvarig sett till att erforderliga riktlinjer fanns på plats och de övriga i bolagsledningen borde ha efterfrågat sådana riktlinjer.

Bolaget har anfört att utläggerna, dvs. de utgifter som bokförts som Kamran Heydaris utlägg och som bolaget inte godtagit, inte heller tidigare godkänts av bolaget. Bolaget har å andra sidan inte påstått att det krävts ett godkännande för att göra inköp för bolagets räkning. Bolaget har inte gjort gällande att Kamran Heydari haft rätt att göra inköp till enbart vissa belopp eller avseende enbart vissa varor eller tjänster. Bolaget kan inte förstås på annat sätt än att Kamran Heydari kunde göra inköp för egna medel och därefter få ersättning av bolaget så länge det inte var fråga om privata utgifter eller av annat skäl rörelsefrämmande utgifter.

Överföringarna till Kamran Heydari har inte skett löpande, t.ex. månadsvis, utan som redan anförts vid endast sju tillfällen. Parterna är överens om att överföringar skett med 34 000 kr den 26 april 2017, med 30 000 kr den 5 juni 2017, med 72 000 kr den 27 juni 2017, med 77 000 kr den 29 september 2017, med 55 000 kr den 6 november 2017, med 139 077 kr den 2 juli 2018 och med 64 060 kr den 12 juli 2018. Arbetsdomstolen kan dela bolagets ståndpunkt att det framstår som något märkligt att beloppen som förts över är jämna och att ett så stort belopp som sammanlagt 203 137 kr förts över i juli 2018 när Kamran Heydari lämnade verksamheten.

Arbetsdomstolen gör mot denna bakgrund följande bedömning.

Belopp som motsvaras av verifikat ingivna i målet – 111 802 kr

Bolaget har gjort eller låtit göra en sammanställning av, enligt bolaget, bokförda verifikat motsvarande bl.a. ett sammanlagt överföringsbelopp om 111 802 kr. I sammanställningen anges verifikatnummer, datum för bokföring, hur verifikatet är bokfört (t.ex. drivmedel, resa inrikes, kost och logi, representation, inköp förbrukningsmaterial), vad som framgår om ”produkten” i verifikatet i sig samt beloppet. Därutöver har, som redan angetts, kopior av verifikaten getts in.

I sammanställningen finns på motsvarande sätt även angivna de verifikat som är fakturor ställda till bolaget, som betalats med bolagets medel, och som bolaget menar att Kamran Heydari ska betala bolaget för. Arbetsdomstolen behandlar den delen senare.

Mikael Stridkvist har berättat om det ekonomiska läget för bolaget när Kamran Heydari lämnade bolaget och hur förvånad han blev när det stod klart att Kamran Heydari fört över stora belopp till sig själv. Han har berättat att Kamran Heydari den 12 juli 2018 lämnade över en skokartong med kvitton och att sammanställningen tagits fram för att försöka bringa ordning i alla kvitton. Bolaget har inte gjort gällande annat än att beloppen enligt kvittona i och för sig då var bokförda.

Kamran Heydari har berättat att det är riktigt att han lämnade in en kartong med verifikat, men att dessa var ordnade i pärmar och redan bokförda. Oavsett i vilket skick verifikaten överlämnades synes parterna således överens om att verifikaten i sammanställningen om 111 802 kr bokförts som Kamran Heydaris utlägg. Kamran Heydari har å sin sida i förhöret med honom i vissa fall inte vidgått att kvittot/verifikatet avsett ett utlägg han haft. Arbetsdomstolen finner dock, trots detta, inte anledning att ifrågasätta att samtliga kvitton/verifikat avseende det nu behandlade beloppet har bokförts som Kamran Heydaris utlägg.

När det gäller verifikat för egna utlägg är det ingen annan än Kamran Heydari som har kunnat ange vad de uppgivna utläggerna avsett. Av de verifikat som bolaget gett in framgår att det ofta saknas grundläggande uppgifter, t.ex. om vem som haft utläggerna eller varför utläggerna avsett en utgift för bolagets räkning. Detta bör enligt Arbetsdomstolens mening falla tillbaka på Kamran Heydari eftersom han både gjort inköpen eller betalat tjänsterna och ansvarat för hur de bokförts hos bolaget. I denna del anser Arbetsdomstolen, i likhet med tingsrätten, att det är Kamran Heydari som har att visa att de för bolaget uppgivna och bokförda transaktionerna varit utlägg i anställningen som bolaget varit skyldigt att ersätta honom för.

Majoriteten av verifikaten – huvudsakligen i form av kvitton – rör utgifter som Kamran Heydari bokfört som drivmedel/övriga bilkostnader, parkering, resa inrikes/biljetter inrikes taxi, representation, konferens samt kost och logi. Till drivmedel/övriga bilkostnader hör kvitton på köp av diesel och till parkering hör biljetter på parkeringsavgifter i Göteborg. Som resa inrikes/biljetter inrikes taxi är kvitton avseende taxiresor i Göteborg och Stockholm bokförda. Representation, konferens, samt kost och logi avser kvitton på inköp av mat och dryck, restaurangnotor och hotellvistelse samt i något fall inköp av diesel.

Verifikaten, såvitt avser den ovan angivna gruppen verifikat, saknar uppgift t.ex. om vem som betalat, vem som deltagit vid påstådda representations-tillfällen, vad taxiresan avsett, för vems räkning eller i vilket syfte maten inköpts eller varför en hotellvistelse krävts. Det är möjligt att vissa av verifikaten avsett befogade utlägg för bolagets räkning, men det går inte av uppgifterna i verifikaten att i ett enskilt fall avgöra att så är fallet. Kamran Heydari har i förhör – när han förevisats verifikaten – endast kunnat ge mycket begränsad information om dessa som i stort sett helt saknat detaljer och konkretisering. Han har således inte kunnat förklara hur utgifterna varit hänförliga till bolagets verksamhet annat än på ett mycket övergripande sätt. Enligt Arbetsdomstolens mening har Kamran Heydaris uppgifter varit allt för allmänt hållna i denna del och de kan därför inte anses utgöra tillräcklig bevisning för att styrka att beloppen avsett utlägg i anställningen.

Därutöver finns ett antal verifikat bokförda som ”inköp förbrukningsinventarier” alternativt ”inköp förbrukningsmaterial” och i ett fall som ”kontorsmaterial”. Det finns inga uppgifter i verifikaten om t.ex. varför köpen gjorts, vad föremålen skulle användas till i verksamheten eller av vem.

Verifikat 523 avser bl.a. en Canonkamera med tillbehör samt iPadfodral. Bolaget har uppgett att Kamran Heydari fick i uppdrag av bolaget, genom Annicka Lang, att köpa en kamera till bolaget. Bolaget har dock gjort gällande att kameran aldrig kom att brukas av bolaget. Oavsett om så blev fallet eller inte är det ostridigt att kameran inköptes för bolagets räkning. Kamran Heydari har därmed haft rätt att få kostnaden för kameran inklusive tillbehör ersatt som ett utlägg, dvs. med ett belopp om 8 311 kr (del av verifikat 523). Verifikat 527 är daterat samma dag som verifikat 523 och avser tillbehör till en Canonkamera inköpt i samma butik för ett belopp om 1 743 kr. Enligt Arbetsdomstolens mening får det godtas att Kamran Heydari även köpte detta tillbehör för bolagets räkning och att han därför hade rätt att få utlägget ersatt av bolaget. Det sammanlagda beloppet han haft rätt till är därmed 10 054 kr. Såvitt avser resterande del av verifikat 523 avser det fodral till två mini iPad. Kamran Heydari har inte kunnat visa att dessa behövts i bolagets verksamhet. Arbetsdomstolen gör samma bedömning såvitt avser verifikat 518 som avser ytterligare kamerautrustning (kamerahölster).

Verifikat 584 och 585 avser en verktygslåda samt en bits- och hylssats. Kamran Heydari har uppgett att dessa köptes till bolaget och att de fanns kvar i kopieringsrummet i bolagets lokaler när han avslutade sin anställning, vilket bolaget har bestritt. I förhöret har Kamran Heydari endast kort kommenterat att utlägget är "hans". Kamran Heydari kan inte anses ha visat att köpet skett för bolagets räkning.

Verifikat 589 avser bl.a. ett skarvset och en antennkabel. Kamran Heydari har i förhöret endast kort uppgett att utlägget är hans för bolagets räkning. Han kan inte anses ha visat att inköpet skett för bolagets räkning.

Verifikat 606 avser hörlurar. Kamran Heydari har uppgett att han och Annicka Lang gemensamt beslutade om att köpa dessa till bolaget och i förhöret uppgett att de brukades av Annicka Lang. Bolaget har bestritt att Annicka Lang brukat hörlurarna. Kamran Heydari kan inte anses visat att inköpet skett för bolagets räkning.

Verifikat 614 avser en sportklocka. Kamran Heydari har enbart uppgett att han inte gjort inköpet. Arbetsdomstolen har dock funnit visat att det är bokfört som hans utlägg och han kan inte anses ha visat att köpet gjorts för bolagets räkning.

Verifikat 619 avser nätverksutrustning. Kamran Heydari har uppgett att utrustningen köptes av bolaget men användes i hans bostad eftersom bolagets verksamhet i ett inledningsskede utgick från hans bostad samt att bolaget genom Mikael Strickqvist förklarade att bolaget inte ville ha tillbaka egendomen när Kamran Heydari avslutade sin anställning. Bolaget har uppgett att Kamran Heydaris påstående är obegripligt eftersom egendomen köptes i november 2017 och att det inom bolaget aldrig diskuterats att köpa någon nätverksutrustning. Joakim Ohlén har i förhöret uppgett att nätverksutrustningen brukades i Kamran Heydaris hem. Genom utredningen har det dock

inte framkommit att den användes för bolagets räkning och Kamran Heydaris påstående om att Mikael Stridkvist ska ha uppgett att han kunde behålla egendomen när han slutade har bestritts av Mikael Stridkvist. Sammantaget kan Kamran Heydari inte anses ha visat att inköpet skett för bolagets räkning.

Verifikat 659 avser två sporthörlurar inköpta i London. Kamran Heydari har uppgett att dessa köptes av honom tillsammans med Annicka Lang när de befann sig i London och han hade glömt sina hörlurar. Kamran Heydari har dock på verifikatet inte angett något som förklarar varför köpet avsett bolagets verksamhet. Det kan inte genom enbart de uppgifter han lämnat i förhöret anses visat att det varit fråga om ett inköp för bolagets räkning.

Verifikat 105 avser CL ladd och data. Det saknas i verifikatet uppgift på vilket sätt inköpet avser bolagets verksamhet. Kamran Heydari har i förhöret uppgett att han tror att det rör sig om drivmedel på väg ner till Malmö. Kamran Heydari kan inte anses ha visat att köpet skett för bolagets räkning.

Verifikat 60 avser ett köp av en adapter till cigguttag. Det saknas uppgifter i verifikatet om på vilket sätt inköpet avsett bolagets verksamhet. Kamran Heydari har i förhöret uppgett att adaptern användes av bolagets företrädare i de bilar som bolaget disponerade. Bolaget har bestritt att så var fallet. Kamran Heydari kan inte anses ha visat att inköpet skett för bolagets räkning.

Verifikat 91 avser köp av snittblommor, bokfört som kontorsmaterial. Kamran Heydari har uppgett att han inte gjort inköpet, men att blommorna sannolikt köptes in till kontoret. Kamran Heydari kan inte anses ha visat att inköpet skett för bolagets räkning.

Slutligen finns ett antal verifikat bokförda mer specifikt enligt följande.

Verifikat 564 avser däck till en bil av märket Volvo, bokfört som bilkostnader. Kamran Heydari har uppgett att han inte känner igen kostnaden, men att han betalat däcken för bolagets räkning. Bolaget leasade bilar av märket Volkswagen. Kamran Heydari har inte kunnat förklara varför däcken inköpts för bolagets räkning och därmed är det inte visat att däcken avsåg bolagets verksamhet.

Verifikat 219 avser köp av ett bokföringsprogram med namnet Speedledger, bokfört som redovisning. Kamran Heydari har uppgett att programmet köptes i början av år 2017 för att sköta bolagets bokföring och att det även användes av bolaget inledningsvis, men att bolaget senare med anledning av sin lönehantering behövde byta program. Bolaget har gjort gällande att programmet aldrig använts i bolaget. Bolagsföreträdarna har uppgett att bolaget använde sig av ett annat bokföringsprogram såvitt de känt till. Kamran Heydari kan inte anses ha visat att det varit fråga om en utgift för bolagets räkning.

Verifikat 613 är ett kvitto avseende något som inköpts i en bokhandel i London, bokfört som böcker. Kamran Heydari har uppgett att det var fråga om ett köp av en handledningsbok som användes i bolagets verksamhet för den handledning han utförde i Tanumshede. Kamran Heydari har dock på verifikatet inte angett något om vad köpet avsett och det kan inte genom enbart de uppgifter han lämnat i förhöret anses visat att det var fråga om ett inköp för bolagets räkning.

Verifikat 662 avser en mobiltelefon med tillhörande glas och skal och iPad mini med tillbehör till ett sammanlagt belopp om 16 887 kr. I sammanställningen anges att sammanlagt 7 199 kr bokförts som Kamran Heydaris utlägg. Kamran Heydari har dock på verifikatet inte angett något som förklarar vilken del av köpet som avsett bolagets verksamhet och för vem inköpen gjorts. Han har i förhöret uppgett att egendomen användes i bolagets verksamhet och att den lämnades till bolaget när han avslutade sin anställning. Bolaget har anfört att egendomen inte återlämnades till bolaget när Kamran Heydari slutade. Oavsett om sakerna fanns kvar eller inte kan det inte anses visat att inköpet skett för bolagets räkning.

Verifikat 674 avser avgift för två anmälningar till Premiärmilen bokfört som friskvård. Kamran Heydari har uppgett att bolaget hade en friskvårdspolicy och att det av den skulle följa att bolaget skulle stå för dessa anmälningsavgifter. Kamran Heydari har inte visat att det fanns en sådan friskvårdspolicy hos bolaget. Han kan därmed inte anses ha visat att betalningen skett för bolagets räkning.

Verifikat 117 avser en spavistelse för två personer i mars 2018, bokfört som friskvård. Det saknas uppgift om vilka personer som kvittot avser. Kamran Heydari har i förhöret uppgett att han inte känner till kvittot. Arbetsdomstolen har dock funnit visat att det är bokfört som hans utlägg och han kan inte anses ha visat att spavistelsen köpts för bolagets räkning.

Slutsatsen av det ovan anförda är att Kamran Heydari är återbetalningskyldig avseende ett belopp om 111 802 kr minus 10 054 kr, dvs. 101 748 kr.

Beloppet om 91 621 kr

Bolaget har gjort gällande att Kamran Heydari har bokfört ett sammanlagt belopp om 91 621 kr som utlägg för egen del, trots att det enligt bolaget varit fråga om utlägg som Annicka Lang (88 313 kr) och Joakim Ohlén (3 307 kr) haft för bolagets räkning.

Mikael Stridkvist har om detta i förhöret berättat följande. I skokartongen med kvitton som Kamran Heydari lämnade över fanns även kvitton som avsåg Joakim Ohléns utlägg. I bokföringen fanns dessa dock ”registrerade” på Kamran Heydari. På samma sätt var det med Annicka Langs kvitton för utlägg.

Joakim Ohlén har i förhöret berättat att han fått sina utlägg betalda av bolaget, genom Kamran Heydari. Joakim Ohléns kvitton är ingivna i målet, och ingår inte i kvittona om beloppet 111 802 kr behandlade ovan.

Arbetsdomstolen finner inte anledning att ifrågasätta de uppgifter Mikael Stridkvist lämnat i denna del. Arbetsdomstolen finner därmed utrett att det saknas verifikat avseende utlägg som Kamran Heydari skulle ha gjort och som skulle kunna ha varit utlägg i anställningen motsvarande ett överföringsbelopp om 91 621 kr. Kamran Heydari har inte visat att han haft rätt att föra över det beloppet till sig själv och är därför återbetalningsskyldig för beloppet.

Ytterligare belopp som saknar verifikat i bokföringen – 111 978 kr.

Som redan redogjorts för innebär bolagets talan att det gör gällande att det i bokföringen saknas verifikat avseende ett av Kamran Heydari till sig själv överfört belopp om sammanlagt 111 978 kr. Enligt Arbetsdomstolens mening saknas det anledning att ifrågasätta att så är fallet.

Kamran Heydari har därvid, enligt Arbetsdomstolens mening, att visa att han haft utlägg motsvarande detta belopp. Detta har han inte gjort. Kamran Heydari är därmed skyldig att återbetala beloppet i fråga till bolaget.

Sammanfattning

Arbetsdomstolen har funnit att Kamran Heydari är återbetalningsskyldig avseende dels 101 748 kr, dels 91 621 kr, dels 111 978 kr, dvs. ett sammanlagt belopp om 305 347 kr. Från detta belopp ska dras den lönefordran om 140 000 kr som parterna är eniga om. Kamran Heydari ska alltså återbetala 165 347 kr till bolaget.

Fakturor utställda på bolaget

Utgångspunkter

Bolaget har – efter justering i Arbetsdomstolen – gjort gällande att Kamran Heydari låtit bolaget betala fakturor utställda på bolaget om sammanlagt 179 301 kr, men som enligt bolaget inte avsett bolagets verksamhet. Som bolaget får förstås menar bolaget att Kamran Heydari, vid t.ex. köp, låtit fakturera bolaget för varor eller tjänster som rätteligen inte borde ha betalas av bolaget då de varit för bolaget verksamhetsfrämmande.

Parterna synes överens om att det är Kamran Heydari som låtit fakturera bolaget de aktuella fakturorna. Kamran Heydari har i vart fall inte invänt att så inte skulle ha varit fallet. Det som är tvistigt och som domstolen ska bedöma, på sätt bolaget utformat sin talan, är om det som fakturan avser, en vara eller tjänst, varit rörelsefrämmande eller inte. Talan i denna del skiljer sig alltså inte i grunden från den redan behandlade frågan om huruvida på Kamran Heydari bokförda utlägg utgjort utlägg i anställningen eller inte. Om t.ex. en kamera köpts av Kamran Heydari med egna medel, som han

ersatt sig för som ett utlägg eller genom att låta fakturera bolaget, är alltså inte av avgörande betydelse.

Arbetsdomstolen kan konstatera att tingsrätten i domen – utöver de verifikat som bolaget angett vara fakturerade belopp – i denna del även bedömt verifikat 523, 527, 564, 606, 614, 619, 662, och 674, (sidorna 46–48) vilka rätteligen hör till avsnittet om utlägg och som Arbetsdomstolen redan bedömt under den delen.

Arbetsdomstolen gör följande bedömningar.

Fakturor från Carolusson & Carolusson AB

Kamran Heydari har låtit Carolusson & Carolusson AB fakturera bolaget sammanlagt 50 500 kr som bolaget betalat (verifikat 681: 4 500 kr, verifikat 684: 5 250 kr, verifikat 690: 8 250 kr, verifikat 699: 7 500 kr, verifikat 226: 15 000 kr och verifikat 346: 10 000 kr).

Arbetsdomstolen har redan vid bedömningen i frågan om semesterersättning funnit att besöken hos Susanna Carolusson avsett konsultationer som rört verksamheten hos bolaget. Det får därmed anses visat att fakturorna från Carolusson & Carolusson AB avsett bolagets verksamhet. Som domstolen redan uttalat har det inte funnits några rutiner eller riktlinjer som inneburit att det krävts ett godkännande från bolagsledningen. Den gjorda bedömningen innebär att Kamran Heydari inte förfarit felaktigt när han låtit Carolusson & Carolusson AB fakturera bolaget och när han därefter verkställt betalningen. Bolaget har inte gjort gällande att Kamran Heydari agerande inneburit en befogenhetsöverskridande, t.ex. såvitt avser belopp eller omfattning.

Mentorsprogram

Bolaget har betalat fakturor om 35 625 kr avseende intervjuer med ledningsgruppen med anledning av ett mentorsprogram genom Almi för Kamran Heydari (verifikat 275: 20 000 kr och verifikat 300: 15 625 kr) samt om 2 500 kr avseende hans deltagande i programmet (verifikat 154). Mentorsprogrammet och intervjuerna har ostridigt genomförts. Annicka Lang och Mikael Stridkvist har i förhören inte uppgett att mentorsprogrammet skulle ha varit främmande för bolagets verksamhet. Det får därigenom anses utrett att utgifterna i fråga inte rört något rörelsefrämmande. Bolaget har dock invänt att just dessa tjänster, enligt Kamran Heydari, skulle vara kostnadsfria och att han alltså farit med osanning samt att bolaget därför inte ska belastas kostnaden. Som bolaget utformat sin talan kan den dock inte anses innefatta ett krav på betalning från Kamran Heydaris sida för att han skulle ha lurat bolaget.

Byggnation av hemsida och medlemsavgifter till Svenska Föreningen för Klinisk Hypnos

Arbetsdomstolen delar tingsrättens bedömning att kostnaderna för byggnation av hemsida (verifikat 686: 8 437,50 kr) och för medlemsavgifter till Svenska Föreningen för Klinisk Hypnos (verifikat 225: 750 kr och verifikat 35:750 kr) rör bolagets verksamhet och inte kan anses rörelsefrämmande.

När det gäller kostnaden för byggnation av hemsidan har bolaget anfört att Kamran Heydari utestängt bolaget från hemsidan varför det inte kunnat nyttja sidan som arbetades fram. Den invändningen innebär dock inte att utgiften i sig är att bedöma som rörelsefrämmande.

Kameror och teknisk utrustning

När det gäller kameror med tillbehör och teknisk utrustning för sammanlagt 16 959 kr (verifikat 122: 8 800 kr – GoProkamera och även sportklocka, verifikat 203: 3 495 kr – headset, verifikat 292: 1 439 kr – öronsnäckor, verifikat 339: 1 626 kr – oklart vad som inhandlats på Netonnet och verifikat 711: 1 599 kr – digital anteckningsutrustning) är det oklart på vad sätt utrustningen skulle användas i bolagets verksamhet. Av verifikaten framgår inte till vem eller i vilket syfte utrustningen köpts in.

Joakim Ohlén har i förhöret uppgett att det funnits en kamera i bolagets lokaler som Annicka Lang använt. Arbetsdomstolen har ovan konstaterat att bolaget genom Annicka Lang gav Kamran Heydari i uppdrag att köpa en kamera (verifikat 523). Nu är det dock fråga om en annan kamera, en avancerad sportkamera.

Enligt Arbetsdomstolens mening är det inte visat att kameran och den övriga tekniska utrustningen köpts in för bolagets verksamhet.

Idrottsutrustning m.m.

Gällande s.k. idrottsrelaterade fakturor om sammanlagt 43 280 kr avser dessa cyklar och en sportklocka (verifikat 125: 7 574 kr – sportklocka, verifikat 184: 6 647,49 kr – leasing av triathloncyklar, verifikat 259: 14 790,21 kr – bl.a. träningscykel inomhus, verifikat 290, 440 och D20: 3 x 4 756,16 kr – leasing av triathloncyklar). Det är fråga om egendom som typiskt sett inte kan anses ha med bolagets verksamhet att göra. Kamran Heydari har uppgett att de köptes/leasades som ett led i en friskvårdssatsning. Arbetsdomstolen har redan gjort bedömningen att Kamran Heydari inte visat att det fanns en friskvårdspolicy hos bolaget. De övriga i bolagsledningen har i förhören bestritt att bolaget fattat beslut om någon friskvårdssatsning på sätt Kamran Heydari i denna del gjort gällande. Utredningen talar sammantaget enligt Arbetsdomstolens mening för att det inte är visat att egendomen köpts/leasats som ett led i en friskvårdssatsning för personalen. Fakturorna skulle alltså inte ha ställts till bolaget och skulle därmed inte heller ha betalats av bolaget.

Kamran Heydari har, som det får förstås, vid denna bedömning gjort gällande att han efterskänkte sitt aktieägarkapital om 40 000 kr till bolaget och därutöver förde över 7 000 kr till Mikael Stridkvist som betalning för en iPad, triathloncykel och trainercykeln. Mikael Stridkvist har i förhör uppgett att överföringen om 7 000 kr avsåg del av betalning för något annat. Utöver Kamran Heydaris egna uppgifter finns det ingenting i utredningen som talar för att Kamran Heydari kom överens med bolaget på det sätt som han gjort gällande varför påståendet inte kan anses styrkt.

Sponsring/marknadsföring

Bolaget har betalat fakturor för träningskläder och tryck på jackor avsedda för det fotbollslag Kamran Heydaris son spelade i med sammanlagt 20 500 kr (verifikat 135: 3 954,83 kr och verifikat 96: 16 545 kr). Enligt Kamran Heydari har det varit fråga om sponsring och marknadsföring för bolaget. Annicka Lang, Damir Bandic och Mikael Stridkvist har i förhören uppgett att de inte kände till dessa s.k. marknadsföringsinsatser. Kamran Heydari har i förhöret endast i svepande ordalag förklarat varför bolaget skulle ha nytta av de aktuella utgifterna. Utredningen kan inte anses visa att utgifterna utgjort en marknadsföringsinsats inom ramen för bolagets verksamhet.

Slutsats

Arbetsdomstolen har gjort bedömningen att ett flertal av de fakturor som bolaget betalat – och som alltså avsett fakturor som Kamran Heydari låtit betalningsmottagaren ställa till bolaget – inte har avsett bolagets verksamhet, dvs. att de varit rörelsefrämmande. Bolaget har därmed en fordran på Kamran Heydari för beloppen i fråga. Han ska således betala ersättning till bolaget med 16 959 kr + 43 280 kr + 20 500 kr, dvs. sammanlagt 80 739 kr.

Rättegångskostnader

Kamran Heydari har vunnit bifall till sin talan om semesterersättning avseende semesterlön för 23 av yrkade 53 dagar och avseende semestertillägg för samtliga 53 dagar, men förlorat talan såvitt avser allmänt skadestånd. Parterna får anses ha vunnit och förlorat lika mycket, varför rättegångskostnaderna i denna del bör kvittas i såväl tingsrätten som Arbetsdomstolen. Vardera parten ska alltså stå sin kostnad i den delen.

I genkäröålet har bolaget vunnit talan såvitt avser 246 086 kr (165 347 kr + 80 739 kr) av yrkade 354 702 kr. Bolaget har således vunnit framgång med nästan 3/4 av det yrkade beloppet. Kamran Heydari ska därmed betala en jämkad ersättning, med hälften av bolagets kostnader hänförliga till genkäröålet såväl vid tingsrätten som i Arbetsdomstolen.

Bolaget har yrkat ersättning för rättegångskostnader i tingsrätten med 595 452 kr, varav 592 652 kr avseende ombudsarvode, och angett att ungefär 65 procent löper på genkäröålet. I Arbetsdomstolen har bolaget yrkat

ersättning för rättegångskostnader med 384 161 kr och angett att även här har ungefär 65 procent löpt på genkäröålet.

Kamran Heydari har i tingsrätten överlämnat åt rätten att bedöma skäligheten av bolagets yrkade kostnader vid tingsrätten och så även i Arbetsdomstolen såvitt avser yrkade kostnader här för ombudsarvode. Han har vitsordat yrkade belopp avseende utlägg.

Enligt Arbetsdomstolens mening får det anses rimligt att genkäröålet tagit mer arbete i anspråk än huvudkäröålet. Utredningen i genkäröålet har varit betydande. Med hänsyn tagen till detta och till målets art och komplexitet anser Arbetsdomstolen vid en sammantagen bedömning av samtliga omständigheter att det yrkade beloppet i ombudsarvode vid tingsrätten är skäligt. Det yrkade beloppet i ombudsarvode i Arbetsdomstolen synes dock väl tilltaget, även med beaktande av skriftväxlingen med anledning av att Kamran Heydari åberopat tilläggsförhör. Arbetsdomstolen finner att skäligt belopp avseende ombudsarvode är 300 000 kr, varav 65 procent är 195 000 kr.

Kamran Heydari ska således ersätta bolaget hälften av de skäliga och vitsordade rättegångskostnader som är hänförliga till genkäröålet både vid tingsrätten och i Arbetsdomstolen. Detta innebär 194 012 kr, varav 192 612 kr i ombudsarvode, avseende rättegångskostnader vid tingsrätten och 100 146 kr, varav 97 500 kr i ombudsarvode, avseende rättegångskostnader i Arbetsdomstolen.

Domslut

1. Empatea AB ska, med ändring av tingsrättens domslut punkten 1, till Kamran Heydari betala 66 158 kr avseende semestersättning, med ränta enligt 6 § räntelagen från den 1 augusti 2018 till dess betalning sker.
2. Kamran Heydari ska, med ändring av tingsrättens domslut punkten 2, till Empatea AB betala 246 086 kr, med ränta enligt 6 § räntelagen från den 29 februari 2019 till dess betalning sker.
3. Empatea AB befrias från skyldigheten, enligt tingsrättens domslut punkten 3, att betala ersättning till Kamran Heydari för rättegångskostnader, och Kamran Heydari förpliktas i stället att ersätta Empatea AB för rättegångskostnader vid tingsrätten med 194 012 kr, varav 192 612 kr avser ombudsarvode, med ränta enligt 6 § räntelagen på det förstnämnda beloppet från den 8 juli 2020 till dess betalning sker.

4. Kamran Heydari ska ersätta Empatea AB för rättegångskostnader i Arbetsdomstolen med 100 146 kr, varav 97 500 kr för ombudsarvode, med ränta enligt 6 § räntelagen på det förstnämnda beloppet från dagen för denna dom till dess betalning sker.

Ledamöter: Cathrine Lilja Hansson, Carina Gunnarsson, Per Ewaldsson, Gabriella Forssell, Stefan Lagervall, Lenita Granlund och Carl-Gustaf Hjort.
Enhälligt.

Rättssekreterare: Leo Nilsson Nannini

ARBETSDOMSTOLEN

DOM
2021-07-14
Stockholm

Dom nr 33/21
Mål nr B 68/20

KLAGANDE

Masud Hossain, 19780301-2058, Klostergatan 5, 532 30 Skara
Ombud och rättshjälpsbiträde: jur.kand. Shafqat Khatana, Advantage jurist-
byrå AB, Sveavägen 33, 111 34 Stockholm

MOTPART

Shorna AB, 556882-2687, Ronnebygatan 46, 371 34 Karlskrona
Ombud: advokaten Karl Hamstedt, Advokatfirman Werner HB, Box 103,
371 22 Karlskrona

SAKEN

lönefordran m.m.

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Attunda tingsrätts dom den 7 juli 2020 i mål nr T 10180-18

Tingsrättens dom, se bilaga (uteslutes här).

Bakgrund

Shorna AB (bolaget) driver restaurang PM Indian Garden i Karlskrona. Masud Hossain tillsvidareanställdes hos bolaget i februari 2015 för att arbeta som kock på restaurangen. Anställningen pågick under ca 17 månader till någon gång i juni 2016. Under anställningen bodde han i en bostad som bolaget tillhandahöll. Bolaget bekostade även mat för Masud Hossain.

Bolaget betalade 239 714 kr till ett bankkonto som tillhör Masud Hossain.

Masud Hossain väckte talan vid tingsrätten och yrkade att bolaget skulle förpliktas att till honom betala 303 685 kr avseende lön, 631 040 kr avseende övertidsarbete, 5 799 kr avseende ersättning för obekväm arbetstid, 131 343 kr avseende semesterersättning samt 20 000 kr i allmänt skadestånd för brott mot semesterlagen jämte ränta. När det gäller semesterersättning yrkade han i andra hand 38 629 kr.

Bolaget bestred käromålet.

Tingsrätten ogillade Masud Hossains yrkanden.

Yrkanden m.m.

Masud Hossain har yrkat bifall till sin vid tingsrätten förda talan. Han har vidare yrkat att Arbetsdomstolen ska befria honom från att betala bolagets rättegångskostnad vid tingsrätten.

Bolaget har bestritt ändring.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader i Arbetsdomstolen.

Målet i Arbetsdomstolen har avgjorts utan huvudförhandling. Parterna har åberopat samma bevisning här som vid tingsrätten. Den muntliga bevisningen har lagts fram genom uppspelning av ljud- och bildupptagningarna vid tingsrätten.

Domskäl

Bakgrund och tvisten

Följande är ostridigt. Masud Hossain och bolagets ställföreträdare, Mohammed Alam, kommer båda från Bangladesh. Mohammed Alam är ställföreträdare för bolaget, som driver restaurang i Karlskrona. Mohammed Alam träffade Masud Hossain i Bangladesh och de diskuterade möjligheterna för Masud Hossain att arbeta som kock i Sverige. I februari 2015 anlände Masud Hossain till Sverige för att arbeta som kock i bolagets restaurang i Karlskrona. Anställningsavtalet var muntligt. Bolaget var genom hängavtal bundet av kollektivavtal. Av ett anställningserbjudande, daterat den 25 augusti 2014 och ifyllt på en blankett från Migrationsverket, framgår att bolaget erbjöd Masud Hossain en tidsbegränsad anställning som kock under tiden den 1 november 2014–31 oktober 2016, att grundlönen var 20 500 kr och OB-tillägget 2 000 kr per månad. Enligt ett i målet ingivet kollektivavtal skulle övertidsarbete kompenseras genom extra betalning för de två första timmarna med 45 procent av ordinarie timlön och för tid därutöver med 70 procent samt semesterlön och semesterersättning skulle utgå med 12,72 procent.

Den ordinarie arbetstiden uppgick till 160 timmar per månad.

Parterna är bl.a. oense om mellan vilka datum som anställningen pågick samt om Masud Hossain har fått den lön och andra ersättningar som han har rätt till. De är också oense i frågan om det har träffats en överenskommelse som slutligt reglerat deras mellanhavanden.

Arbetsdomstolen inleder med att pröva frågan om parterna träffat en överenskommelse som bolaget påstått.

Överenskommelsen

Parternas ståndpunkter och förhörspersonernas uppgifter

Bolaget har gjort gällande bl.a. följande. Den 10 augusti 2016 träffades en skriftlig överenskommelse som slutligt reglerade ersättningsfrågorna mellan bolaget och

Masud Hossain med anledning av att Masud Hossain avslutat anställningen. Överenskommelsen undertecknades i restauranglokalen av bolagets ställföreträdare Alam Mohammed, Masud Hossain och Sheikh Sohel Rana, en annan anställd som hade fordringar på Masud Hossain, samt bevittnades av två stamgäster på restaurangen, Per-Ola Lundberg och Naresh Duggal.

Masud Hossain har förnekat att någon överenskommelse ingåtts mellan parterna och uppgett att han den 10 augusti 2016 befann sig i Italien. Han har i förhör uppgett bl.a. följande. Han reste till Italien den 30 juni 2016 och kom tillbaka till Sverige den 20 augusti 2016. Under denna tid reste han inte till Sverige annat än den 20 augusti 2016. Han har inte undertecknat avtalet. Han kan varken läsa eller skriva på svenska.

Mohammad Alam har berättat följande om hur det gick till när överenskommelsen enligt honom tillkom. Avtalet undertecknades den 10 augusti 2016 på bolagets restaurang i Karlskrona. Två gäster skulle bevittna avtalet, men texten var inte på svenska och de ville inte underteckna något de inte förstod. Vittnena erbjöd sig att översätta avtalet till svenska och förklarade sedan innehållet för parterna på svenska och engelska.

Resturanggästen Per-Ola Lundberg, som var en av dem som bevittnade överenskommelsen, har uppgett bl.a. följande. Han satt och åt på restaurangen kvällen den 10 augusti 2016, när han fick frågan om han kunde bevittna ett avtal. Han krävde att det skulle översättas till svenska eftersom han inte ville bevittna något han inte förstod. Han är helt säker på att det var Masud Hossain som var på restaurangen och undertecknade avtalet. Det var nästan fyra år sedan.

Naresh Duggal, som också bevittnade avtalet den 10 augusti 2016, har uppgett bl.a. följande. Alam Mohammed, Masud Hossain och Sheikh Sohel Rana kom överens om ett antal punkter som skrevs ned i avtalet. Han hjälpte Alam att skriva avtalet på svenska. Det var de tre som berättade för honom vad det skulle stå i avtalet. De förklarade innehållet för Masud delvis på hindi och delvis på engelska.

Khan Ashik har uppgett bl.a. följande. Under sommaren 2016 besökte Masud Hossain honom i Italien. Han minns inte exakt mellan vilka datum det skedde men han tror att Masud Hossain kom i juli och åkte tillbaka i augusti. Den mesta tiden, som Masud Hossain var i Italien, tillbringade de tillsammans. Masud Hossain bodde delvis hos honom, delvis hos en annan vän. Det var han som hämtade Masud Hossain på flygplatsen när Masud Hossain kom till Italien och det var den andre vännen som skjutsade Masud Hossain till flygplatsen när Masud Hossain skulle åka därifrån. När Masud Hossain hade lämnat Italien, kom han sedan inte tillbaka.

Arbetsdomstolens bedömning

Alam Mohammed, Per-Ola Lundberg och Naresh Duggal har lämnat uppgifter om hur det skulle ha gått till när avtalet skrevs på restaurangen den 10 augusti 2016. Avtalet skulle ha skrivits i två språkversioner. Den första versionen, som skulle ha skrivits på bengaliska eller hindi, har inte presenterats. Den första versionen skulle sedan ha översatts till svenska och därefter förklarats på bengaliska eller hindi för

Masud Hossain. Att vittnena, som skulle bevittna parternas namnteckningar, skulle föranleda att hela avtalet skrevs på svenska – ett språk som en av avtalsparterna inte förstod – förefaller enligt Arbetsdomstolens mening som svårförklarligt och föga trovärdigt.

Masud Hossain har förnekat att han över huvud taget fanns på platsen när avtalet undertecknades.

Vid förhandlingen vid tingsrätten hördes Per-Ola Lundberg via videolänk. När han fick frågan om han kände igen Masud Hossain i salen kunde han via videolänken på en TV-skärm se en bild med fyra män och en kvinna i salen, däribland Masud Hossain i miniatyrbild. Enligt Arbetsdomstolens mening kan det, särskilt som Per-Ola Lundberg berättade att händelsen utspelade sig för nära fyra år sedan, inte uteslutas att han tagit miste på person. Hans vittnesmål har därför, enligt domstolens mening, ett begränsat bevisvärde.

På fråga till Naresh Duggal vid förhandlingen vid tingsrätten, om han kände igen Masud Hossain i salen som den som skrev under avtalet den 10 augusti 2016 svarade han, att han inte visste och att han inte var säker.

Även Sheikh Sohel Rana, som var part i avtalet den 10 augusti 2016, har hörts om detta och uppgett bl.a. att Masud Hossain var skyldig honom pengar och att avtalet skrevs på kvällstid efter arbetstidens slut.

Av en bokningsbekräftelse från den 28 juni 2016 framgår att Masud Hossain hade en reservation den 30 juni 2016 hos flygbolaget Norwegian från Köpenhamn till Rom. Ett boardingkort är utfärdat för Masud Hossain den 30 juni för resa från Köpenhamn till Oslo med boardingtid kl. 15.00. Av ett annat boardingkort samma dag framgår en resa för Masud Hossain från Oslo till Rom med boardingtid kl. 17.25. Av en bokningsbekräftelse hos Emirat Travel, Italien, den 17 augusti 2016 framgår att Masud Hossain hade en bokad resa från Rom den 20 augusti 2016 kl. 11.10 till Stockholm. Av boardingkort den 20 augusti framgår en resa för Masud Hossain samma dag från Rom till Stockholm med boardingtid kl. 11.10.

Genom Masud Hossains och Khan Ashiks uppgifter, vilka vinner stöd av de åberopade resedokumenterna, finner Arbetsdomstolen utrett att Masud Hossain befann sig i Italien den aktuella tiden. Det har inte framkommit något i utredningen som skulle förklara varför Masud Hossain skulle återvända till Sverige för att just den 10 augusti 2016 underteckna avtalet.

Till skillnad från tingsrätten finner Arbetsdomstolen inte visat att Masud Hossain ingått överenskommelsen av den 10 augusti 2016, som bolaget påstått.

Slutsatsen av det anförda är således att det inte är visat att det träffats en överenskommelse som slutligt reglerat parternas mellanhavanden med anledning av Masud Hossains anställning.

Har Masud Hossain rätt till ersättning för övertid och obekväm arbetstid?

Parternas ståndpunkter och förhörspersonernas uppgifter

Masud Hossain har gjort gällande följande. Han arbetade alla vardagar i veckan från öppning till stängning mellan kl. 9.00 och kl. 22.00. Han arbetade lördagar mellan kl. 12.00 och kl. 22.00 samt söndagar mellan kl. 12.00 och kl. 21.00. Han arbetade minst 12 timmar i genomsnitt per dag under hela perioden. Ordinarie arbetstid uppgick till 160 timmar per månad.

Bolaget har invänt följande. Masud Hossain hade en normal heltidsanställning. Han arbetade vardagar mellan kl. 08.00 och kl. 17.00. Restaurangens personaliggare har stulits vid ett rån mot restaurangen.

Masud Hossain har i förhör bekräftat vad han gjort gällande om sina arbetstider samt uppgett bl.a. följande. Under sin anställningstid hos bolaget fick han aldrig ledigt med undantag för en dag, den 31 december 2015, när restaurangen var stängd. Han var inte sjuk någon gång under tidsperioden. Han kom aldrig för sent eller gick för tidigt. Han kom alltid först och gick sist. Förutom han själv var det enbart Mohammed Alam och Sheikh Sohel Rana som arbetade i restaurangen.

Mohammed Alam har i förhör uppgett bl.a. följande. Det var han själv, Masud Hossain och Sheikh Sohel Rana som arbetade som kockar. Masud Hossain hade en normal heltidsanställning och arbetade vardagar mellan kl. 8.00 och kl. 17.00. På kvällarna var det mest gäster som drack öl och spelade på spelautomater. Det fanns studenter som då kunde servera förberedd mat. Han tror att restaurangens öppettider under 2015 och 2016 var måndag–lördag kl. 11.00–22.00/23.00 och söndagar kl. 12.00–21.00.

Sheikh Sohel Rana har uppgett bl.a. följande. Masud Hossain arbetade måndag till fredag mellan kl. 08.00 och kl. 17.00 samt var ledig på helgerna. När Masud Hossain var ledig fick Sheikh Sohel Rana arbeta för att täcka upp. Det var han själv som arbetade varje helg under 2015 och 2016. Det var arbetsgivaren, studenter och han själv som arbetade kvällar. Masud Hossain arbetade aldrig kvällar.

Rättsliga utgångspunkter

Som utgångspunkt gäller att en arbetstagare har rätt till lön motsvarande det arbetstidsmåt som arbetsgivaren och arbetstagaren har avtalat. En grundläggande förutsättning för att en arbetstagare ska ha rätt till lön är dock, åtminstone på den privata sidan, att han eller hon arbetat eller i vart fall stått till arbetsgivarens förfogande för att utföra arbete, se t.ex. AD 2020 nr 4.

I 39 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) och 9 kap. skatteförfarandeförordningen (2011:1261) finns bestämmelser om personalliggare för vissa branscher, bl.a. restaurangverksamhet. Personalliggaren ska enligt dessa författningar bl.a. innehålla uppgifter om tidpunkten då respektive arbetstagares arbetspass påbörjas och avslutas. Dessa uppgifter ska anges för varje verksamhetsdag och ska doku-

menteras i omedelbar anslutning till att arbetspasset påbörjas och avslutas. Uppgifterna ska bevaras under två år efter utgången av det kalenderår då det för näringsverksamheten gällande beskattningsåret har gått ut. Arbetsdomstolen har i AD 2020 nr 68 förklarat att en arbetsgivare, som är skyldig att föra personalliggare, som utgångspunkt anses ha bevisbördan för att arbetstagaren inte arbetat motsvarande det avtalade arbetstidsmättet i vart fall om tvisten uppkommer inom den tid som arbetsgivaren är skyldig att bevara uppgifterna.

I ett fall där arbetstagaren gör gällande att han eller hon har rätt till ersättning för utfört arbete utöver det avtalade arbetstidsmättet, har emellertid arbetstagaren som utgångspunkt bevisbördan för att sådant arbete utförts.

Arbetsdomstolens bedömning

Parterna är överens om att den ordinarie arbetstiden uppgick till 160 timmar per månad. Frågan gäller om Masud Hossain har rätt till ersättning för arbete därutöver och för arbete på obekvämlig arbetstid.

Den huvudsakliga bevisning som talar för att Masud Hossain arbetat mer än 160 timmar per månad och på obekvämlig arbetstid är hans egna uppgifter, som motsägs av vad Mohammad Alam och Sheikh Sohel Rana berättat. Visserligen framgår det av lönespecifikationerna för tiden 16 april 2015–15 juli 2016 att 25 kostavdrag för lunch eller middag har gjorts för de flesta månader. Arbetsdomstolen finner dock att det inte enbart genom Masud Hossains uppgifter och uppgifterna i lönespecifikationerna om kostavdrag, mot bolagets bestridande, är visat att Masud Hossain arbetat mer än 160 timmar per månad eller på obekvämlig arbetstid.

Arbetsdomstolen delar således tingsrättens bedömning att Masud Hossain inte har rätt till ersättning för övertidsarbete och arbete på obekvämlig arbetstid.

Under vilken tid var Masud Hossain anställd hos bolaget?

Masud Hossain har gjort gällande att han anlände den 1 februari 2015 och att han började arbeta på restaurangen dagen därpå, den 2 februari 2015. Han har under sanningsförsäkran bekräftat att han började arbeta den 2 februari 2015. Enligt bolaget började Masud Hossain arbeta hos bolaget den 5 februari 2015. Det finns inget i utredningen som stöder den uppgiften. Arbetsdomstolen finner därmed att Masud Hossains uppgifter ska läggas till grund för bedömningen och att hans första anställningsdag därmed var den 2 februari 2015.

Bolaget har gjort gällande att Masud Hossain själv sade upp anställningen den 1 juni 2016 och att hans sista anställningsdag var den 20 juni 2016. Enligt Masud Hossain arbetade han fram till och med den 24 juni 2016 och det var bolaget som då valde att avsluta anställningen.

Masud Hossain har vidare uppgett bl.a. följande. Hans sista arbetsdag på restaurangen var den 24 juni 2016. Samma dag som han skulle åka till Italien sade

Mohammed Alam till honom att han behövde signera en handling till Migrationsverket. Han signerade handlingen men gick inte igenom dess innehåll. Mohammed Alam läste inte upp eller förklarade vad det stod i handlingen.

Mohammed Alam har uppgett bl.a. följande. Masud Hossain ville sluta den 30 juni 2016 men ångrade sig och ville i stället sluta den 20 juni 2016. Revisorn, som hjälpte bolaget med uppsägningshandlingen, ändrade då datumet på uppsägningshandlingen för hand till den 20 juni 2016.

Arbetsdomstolen gör följande bedömning.

I utredningen finns en handling benämnd ”Uppsägning från anställd” enligt vilken Masud Hossain den 1 juni 2016 sade upp sig från sin anställning hos bolaget med sista anställningsdag den 20 juni 2016. Siffran ”20” är skriven för hand invid en maskinskriven siffra ”30” som i sin tur strukits över för hand. Dokumentet utgörs av en blankett. I en ruta på blanketten som är betecknad ”Den anställdes underskrift” finns underskriften ”Masud Hossain”.

Masud Hossain har förnekat att han skrivit under någon uppsägningshandling.

I brist på närmare utredning om vad som förekom inför och vid undertecknandet av en handling, som Masud Hossain beskrivit att han gjort, får det, enligt Arbetsdomstolens mening, genom den återopade uppsägningshandlingen anses utrett att Masud Hossain den 1 juni 2016 sade upp sin anställning med sista anställningsdag den 20 juni 2016.

Löneanspråken i övrigt och semesterersättning

Parternas ståndpunkter och förhörspersonernas uppgifter

Parterna är oense om bolaget betalt lön till Masud Hossain för tiden den 2 februari 2015–20 juni 2016. Masud Hossain har gjort gällande att grundlönen enligt det muntliga anställningsavtalet var i enlighet med anställningserbjudandet nämligen 20 500 kr per månad och 2 000 kr för obekväm arbetstid per månad, dvs. sammanlagt 22 500 kr. Detta belopp synes bolaget inte ha bestritt. Parterna är överens om att Masud Hossains heltidsanställning uppgick till 160 timmar i månaden. Det är ostridigt att bolaget under anställningsperioden har överfört totalt 239 714 kr till Masud Hossains bankkonto. Masud Hossain har gjort gällande att han saknat rådighet över sitt bankkonto och att det i stället är bolaget, genom dess ställföreträdare Mohammed Alam, som haft tillgång till bankkontot och disponerat detta. Detta har bolaget bestritt.

Masud Hossain har anfört följande. Hans löneanspråk uppgår till 303 685 kr netto. När han kom till Sverige fick han hjälp av Mohammed Alam att öppna ett bankkonto. De var på banken tillsammans. Han signerade en handling och visade en kopia av sitt pass. Ansökan var på engelska. De angav Mohammed Alams adress som hans egen. Alla handlingar kom hem till Mohammed Alam, som behöll dessa. Han inte vet något om hur Mohammed Alam har skött kontot. Hans Bank-ID kom hem till Mohammed Alam och denne behöll det. Han hade ingen aning om vem som överförde pengar till vem, hur eller varför. Han har aldrig fått några

pengar av Sheikh Sohel Rana. Han vet inte vem Ahsan Habib är. Han vet inte varför det skett transaktioner från hans bankkonto till dessa personer. Han har inte fått någon lön i kontanter av bolaget. I maj 2016 sade han till Mohammed Alam att han behövde ha bankkortet hos sig. Den 24 juni 2016 ifrågasatte han hur mycket han fått i lön. Han krävde att få bankkortet. Mohammed Alam blev arg och slog honom med en stekpanna. Mohammed Alam gav honom inte bankkortet. Mohammed Alam tog kontakt med en gemensamt bekant i Italien för att Masud Hossain skulle få vara där en period.

Mohammed Alam har uppgett bl.a. följande. Han har inte haft kontroll över Masud Hossains bankkonto. De transaktioner som gjorts från Masud Hossains konto till honom om 50 000 kr i mars 2016 och 60 000 kr i juni 2016 är återbetalningar av lån som denne har tagit av honom och fått i kontanter. Masud Hossain har lånat pengar av honom flera gånger. Masud Hossain skulle betala 1 500 kr per månad för hyra och mat. Masud Hossain har fått all lön han har haft rätt till enligt lönespecifikationerna. Skillnaden mellan beloppen i lönespecifikationerna och vad som satts in på lönekontot beror på att Masud Hossain fått en del lön och semesterersättning kontant.

Arbetsdomstolens bedömning

Som ovan nämnts är parterna överens om att Masud Hossains grundlön var 20 500 kr per månad. Masud Hossain har påstått att hans sammanlagda löneanspråk avseende grundlön uppgår till 303 685 kr netto. Parterna är överens om att bolaget satt in 239 714 kr på Masud Hossains bankkonto men Masud Hossain har uppgett att han inte fått rådighet till medlen eftersom det var bolagets ställföreträdare, Mohammed Alam, som disponerade hans bankkonto. Till stöd för detta har han anfört att han inte hade något BankID vid tidpunkten, att han inte behärskade svenska språket i sådan utsträckning att han kunnat veta hur bankkontot fungerade och att postförsändelser från banken till honom gick till Mohammed Alams adress.

I normalfallet anses det ankomma på den som gör gällande att betalning har skett, att visa detta. Denna princip grundas främst på att den som betalar i allmänhet har goda möjligheter att säkra bevisning härom, t.ex. genom att vid kontant betalning kräva kvitto eller annan form av betalningsbekräftelse. Däremot är det typiskt sett förenat med stora praktiska svårigheter att föra bevisning om motsatsen, dvs. att betalning inte har skett. Arbetsdomstolen delar därmed tingsrättens bedömning att det är bolaget som ska styrka att lön har betalats.

I linje med den bedömning Arbetsdomstolen tidigare gjort av Mohammed Alams uppgifter, anser Arbetsdomstolen att det finns skäl att bedöma tillförlitligheten av de uppgifter Mohammed Alam har lämnat med försiktighet.

Den skriftliga bevisningen utgörs av lönespecifikationer, kontrolluppgifter och transaktionsredovisning från Nordea avseende Masud Hossains bankkonto. I likhet med tingsrätten finner Arbetsdomstolen att kontrolluppgifterna till Skatteverket och lönespecifikationerna inte i sig kan anses visa att det faktiskt har

betalats lön till Masud Hossain med de belopp som finns angivna i de dokumenten. I målet är dock ostridigt att arbetsgivaren betalat viss preliminärskatt till Skatteverket på vissa angivna lönebelopp.

Av transaktionsredovisning för Masud Hossains konto hos Nordea för tiden den 13 maj 2015–6 september 2016 framgår att belopp angivna som lön har insatts regelbundet på kontot. Det framgår vidare av transaktionsredovisningen att det därutöver gjorts uttag från kontot huvudsakligen bestående av åtta överföringar till en person med angivet personnummer som börjar med 630619 med sammanlagt drygt 91 000 kr, överföring av 5 000 kr till Sheikh Sohel Rana den 8 december 2015, överföringar av 50 000 kr den 14 mars 2016 och 60 000 kr den 21 juni 2016 till ett personkonto, som enligt ingivet registreringsbevis för bolaget tillhör Mohammed Alam, samt överföring av 40 000 kr den 14 mars 2016 till ett annat personkonto.

Ett lönekonto följer normalt ett mönster där lön sätts in varje månad och mindre belopp tas ut med viss regelbundenhet i form av köp eller kontantuttag. I detta fall saknas ett sådant normalt mönster. Lönekontot synes således inte ha använts på ett för lönekonto normalt sätt. I stället har transaktionerna bestått i huvudsak av löneinsättningar och överföringar av stora belopp till olika personkonton, däribland till bolagets ställföreträdare, Mohammed Alam, och till en annan anställd i bolaget, Sheikh Sohel Rana. Det är ostridigt att Mohammed Alam fått överföringar på 60 000 kr och 50 000 kr samt två betalningar av flygbiljetter, vilka alla skett från Masud Hossains bankkonto. Mohammed Alam har förklarat detta med att Masud Hossain lånat pengar av honom och att överföringarna om 50 000 kr i mars 2016 och 60 000 kr i juni 2016 således är återbetalningar till Mohammed Alam av lån som Masud Hossain fått av honom. Sheikh Sohel Rana har i förhör uppgett att Masud Hossain köpt en fastighet av honom i Bangladesh och även lånat pengar av honom. Enligt Arbetsdomstolens mening är det märkligt att en arbetsgivare fått utbetalningar av stora belopp och även tillgodogjort sig köp som betalats från arbetstagarens lönekonto. Detta förfaringsätt talar i viss mån för att Masud Hossain inte haft rådighet över sitt bankkonto.

Att Masud Hossain under så lång tid som sju ton månader skulle ha varit okunnig om hur det fungerade med bankkontot och inte heller under denna tid bett att få ut någon del av sin lön, framstår emellertid som svårförståeligt. Det går, enligt Arbetsdomstolens mening, inte av den omständigheten, att Mohammed Alam i och för sig har haft möjlighet att ta del av Masud Hossains post, dra slutsatsen att dispositioner på kontot skett utan Masud Hossains medverkan.

Masud Hossain har förklarat att han valt att fortsätta arbeta, trots att han inte fick ut någon lön, eftersom hans omkostnader var små då bolaget höll honom med mat och husrum och att han fick kläder från hemlandet och att han därmed inte var beroende av lönen för sin försörjning. Enligt Arbetsdomstolens mening förefaller det mindre troligt att Masud Hossain, trots fritt mat och husrum, under sju ton månader skulle ha klarat sig utan inkomst.

Av utredningen framgår att Masud Hossain var medveten om att han hade ett bankkonto i Sverige och att betalningar gjordes till detta. Vidare framgår att

Masud Hossain var medveten om att han kunde gå till banken, visa sitt pass och ställa frågor om bankkontot.

Med beaktande av som ovan anförts, finner Arbetsdomstolen i likhet med tingsrätten, trots de märkligheter som förekommit, att bolaget när det satt in lönebelopp på Masud Hossains bankkonto, gjort det med befriande verkan. Det är således inte utrett att bolaget eller dess företrädare disponerat lönen sedan den betalats till bankkontot.

Parterna är överens om att överföringar om sammanlagt 239 714 kr skett till Masud Hossains bankkonto och att Skatteverket angett att Masud Hossains nettoinkomst under 2015 och 2016 uppgick till sammanlagt 303 685 kr. Arbetsdomstolen har ovan funnit att bolaget får anses ha betalt med befriande verkan när det betalt till Masud Hossains bankkonto. Bolaget har inte bestritt betalningsskyldighet för mellanskillnaden – 63 971 kr – men invänt att bolaget betalt mellanskillnaden kontant till Masud Hossain. Detta har bolaget bevisbördan för. Mohammed Alam har i förhör uppgett att Masud Hossain fått en del lön och semesterersättning kontant. Enbart med Mohammed Alams uppgifter om kontant betalning, har bolaget inte lyckats styrka detta. Bolaget ska därmed förpliktas betala ytterligare 63 971 kr.

Masud Hossain har gjort gällande att han inte tagit ut någon semesterledighet under anställningen. Det har bolaget bestritt. Varken av lönespecifikationerna eller övrig utredning framgår att Masud Hossain haft semesterledighet under sin anställning hos bolaget. Han har därför rätt till semesterersättning. Parterna är överens om att semesterersättning, enligt tillämpligt kollektivavtal, ska utgå med 12,72 procent av lönen. Masud Hossain har beräknat sitt andrahandsyrkande på den intjänade nettolönen. Detta innebär att bolaget ska betala semesterersättning med 38 629 kr.

Eftersom semesterersättningen inte betalats senast en månad efter det att anställningen upphörde, ska bolaget betala allmänt skadestånd till Masud Hossain. Arbetsdomstolen anser att 20 000 kr är skäligt.

Sammanfattande slutsatser

Till följd av Arbetsdomstolens bedömningar ska tingsrättens dom ändras så att bolaget ska förpliktas utge 63 971 kr i lön, 38 629 kr i semesterersättning och 20 000 kr i allmänt skadestånd för brott mot semesterlagen.

Rättshjälps- och rättegångskostnader

Arbetsdomstolens ställningstaganden innebär att Masud Hossain fått bifall med endast en mindre del av sin talan vid tingsrätten och i Arbetsdomstolen, som avsett ett sammanlagt belopp om över en miljon kr. Han får därmed anses som förlorande part vid tingsrätten och i Arbetsdomstolen. Han har emellertid yrkat att rättegångskostnaderna med stöd av 5 kap. 2 § arbetstvistlagen ska kvittas både vid tingsrätten och i Arbetsdomstolen.

I 5 kap. 2 § första stycket lagen om rättegången i arbetstvister finns en regel som innebär att domstolen kan förordna att vardera parten ska bära sin rättegångskostnad, om den part som förlorat målet hade skälig anledning att få tvisten prövad. Bestämmelsen utgör ett undantag från huvudregeln i 18 kap. 1 § rättegångsbalken om att tappande part ska ersätta motpartens rättegångskostnader (SOU 1974:8 s. 140 och prop. 1974:77 s. 192). I förarbetena till 5 kap. 2 § arbetstvistlagen nämns bl.a. det fallet att parterna utgörs av organisationer vilkas avsikt är att få till stånd ett vägledande avgörande. Att i sådana fall strikt hålla fast vid principen att den förlorande parten ska ersätta motparten hans kostnader synes, sägs det i förarbetena, inte befogat (prop. 1974:77 s. 124).

Arbetsdomstolen finner inte att tvistefrågan är sådan att Masud Hossain, i den mening som avses i 5 kap. 2 § arbetstvistlagen, har haft skälig anledning att få tvisten prövad. Ansvaret för rättegångskostnaderna ska därför fördelas enligt bestämmelserna i rättegångsbalken.

Detta innebär att Masud Hossain, som således får anses ha förlorat målet, ska ersätta bolagets kostnader vid tingsrätten i den mån de varit skäligen påkallade för tillvaratagande av bolagets rätt. I tingsrätten yrkade bolaget ersättning för 50 timmars ombudsarvode à 1 500 kr exklusive mervärdesskatt, vilket tingsrätten fann skäligt och förpliktade Masud Hossain att betala. Arbetsdomstolen delar den bedömningen och tingsrättens domslut i den delen ska därmed fastställas.

Bolaget har i Arbetsdomstolen yrkat ersättning med 15 000 kr, varav 3 000 kr avser mervärdesskatt. Bolaget har inte visat att mervärdesskatten är en slutlig kostnad för bolaget. Den är därför inte ersättningsgill. I övrigt är yrkad ersättning skälig och ska utgå.

Shafqat Khatana har yrkat ersättning enligt rättshjälpslagen för sitt biträde i Arbetsdomstolen med 20 662 kr 50 öre för 14,5 timmars arbete. Den begärda ersättningen är skälig.

Domslut

1. Med ändring av punkten 1 i tingsrättens domslut förpliktar Arbetsdomstolen Shorna AB att till Masud Hossain betala
  - 63 971 kr för utebliven lön,
  - 38 629 kr för semesterersättning, samt
  - 20 000 kr i allmänt skadestånd,allt jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 13 november 2018 till dess betalning sker.
2. Arbetsdomstolen fastställer punkten 2 i tingsrättens domslut om skyldighet för Masud Hossain att betala ersättning för rättegångskostnader vid tingsrätten.
3. Masud Hossain ska ersätta Shorna AB för rättegångskostnader i Arbetsdomstolen med 12 000 kr, avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för denna dom till dess betalning sker.

4. Arbetsdomstolen fastställer ersättning enligt rättshjälpslagen till Shafqat Khatana för det biträde han lämnat Masud Hossain i Arbetsdomstolen till 25 828 kr 12 öre, varav 20 662 kr 50 öre avser arbete och 5 165 kr 62 öre avser mervärdesskatt.

Ledamöter: Karin Renman, Maj Johansson, Anna Heinstedt, Bengt Huldt, Helena Linde, Peter Winstén och Ann Svedberg. Enhälligt.

Rättssekreterare: Jonas Eklund

ARBETSDOMSTOLEN

DOM
2021-07-14
Stockholm

Dom nr 34/21
Mål nr A 69/20

KÄRANDE

Unionen, 105 32 Stockholm

Ombud: förbundsjuristen Ulf Åkesson, Unionen, 105 32 Stockholm

SVARANDE

1. Innovationsföretagen, Box 55545, 102 04 Stockholm

2. WSP Sverige AB, 556057-4880, 121 88 Stockholm-Globen

Ombud för båda: arbetsrättsjuristen Lars Bäckström, Almega AB,
Box 55545, 102 04 Stockholm

SAKEN

skadestånd på grund av avskedande

Yrkanden och grunder

Mellan parterna gäller kollektivavtal.

Yusuf Omar Jama är medlem i Unionen (förbundet). Yusuf Omar Jama påbörjade en anställning hos WSP Sverige AB (bolaget) den 2 maj 2018 i en befattning som senare kom att betecknas som projektingenjör. Den 9 december 2019 avskedade bolaget honom.

Förbundet har gjort gällande att Yusuf Omar Jama har avskedats utan att det ens funnits saklig grund för uppsägning av honom. Förbundet har därför – som det slutligt har bestämt sin talan – yrkat att bolaget, till slutlig reglering av anspråken på skadestånd på grund av avskedandet, ska förpliktas att till Yusuf Omar Jama utge dels allmänt skadestånd med 150 000 kr, med ränta enligt 6 § räntelagen från den 2 juli 2020, dels ekonomiskt skadestånd med 250 000 kr.

Bolaget har yttrat sig enligt bilaga 1 (uteslutes här) och har även medgett ränteyrkandet.

Domskäl

Förbundets yrkanden har medgetts av arbetsgivarparterna. Yrkandena ska därför bifallas.

Domslut

Arbetsdomstolen förpliktar WSP Sverige AB att till Yusuf Omar Jama betala

- a) allmänt skadestånd med 150 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 2 juli 2020 till dess betalning sker, och
- b) ekonomiskt skadestånd med 250 000 kr.

Ledamot: Karin Renman

Rättssekreterare: Jonas Eklund